

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

fattes derpaa under Afstemning og vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indfaldtes til Onsdag Middag Kl. 1.

Formanden (Krabbe): Dagsordenen er hermed udtømt.

Fra Finansministeren har jeg modtaget Underretning om, at under 11te Februar dette Aar er der allerhøiest stadfæstet en Anordning om Skole- og Undervisningsvæsenet paa Verne Sanct Thomas og Sanct Jan.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Tirsdag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Ministrenes Ansvarlighed. (Lovforslag Nr. 33).

2) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne. (Lovforslag Nr. 41).

3) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme. (Lovforslag Nr. 12).

Mødet hævet Kl. 5,25.

Et og fyrretyvende Møde.

Tirsdagen den 15de Februar, Kl. 1.

Sekretæren, Clausager, oplæste Protokollen for det forrige Møde, som derefter blev underkæven.

Formanden (Krabbe): Det Udvalg, der er nedsat for at behandle „Forslag til Lov om Helligholdelsen af Søndagen og Folketjens øvrige Helligdage“, har afgivet sin Betænkning over nævnte Lovforslag. Den kan ventes omdelt i Løbet af Dagen. Ændringsforslag, der maatte ønskes

stillede til denne Sags 2den Behandling, maa være indgivne i Bureauet inden Tirsdag Middag Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af: Forslag til Lov om Ministrenes Ansvarlighed.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1347—48.)

Hindenburg: Naar der ikke til dette Lovforslag er blevet stillet Ændringsforslag under Sagens tidligere Behandling, og der overhovedet ikke har fundet nogen Forhandling Steb om Sagens Enkeltheder, turde dette finde sin naturlige Forklaring i den Maade, hvorpaa Flertallet i det Hele har stillet sig. Det er selvfølgelig, at naar det vides, at Flertallet har taget sin Beslutning om, hvorledes en Lov skal være, og det ikke kan antages, at denne Beslutning vil blive fravegen, hvor stærk end Argumentationen kan være fra den modsatte Side, er der liden Opfordring til at stille Ændringsforslag, om hvis Skæbne man i Forveien ikke kan nære nogen Tvivl. Hertil kommer, at der vistnok er en naturlig Opfordring til saavidt muligt at fororte Forhandlingen, naar det strax fra første Færd stiller sig saaledes for En, at Loven maa siges at være umulig, idet en Forhandling da kun vil lede til Samlingens unyttige Forlængelse. Derfor er det, at jeg for mit Vedkommende har opsat de Bemærkninger, jeg mente at have at gjøre, til Sagens 3die Behandling; men jeg har ikke troet, at denne Behandling burde gaa forbi, uden at der blev sagt Et og Andet, navnlig efter den Maade, hvorpaa saadanne Udtalelser ere bleve fremtalte ved de første Forhandlinger, der have fundet Steb. Jeg sigter navnlig til de Ytringer, der saaldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), og som gik ud paa, at Hovedspørgsmaalet i nærværende Sag var det, hvorvidt dette Lovforslag stemmede med Grundlovens § 12. Herom yttrede det ærede Medlem i Tidenden Sp. 982: „Det, som det kommer an paa her, er at gjøre det klart, hvorledes Forholdet er gennemgaaende, og med Hensyn dertil har jeg ikke hørt, at der fra Modstandernes Side er reist en eneste Indvending imod, at det dog er Grundlovens Tanke, der bærer hele Loven.“ Derefter siger det ærede Medlem: „Jeg har ganske vist hørt, at der er reist Indvendinger med Hensyn til, om en enkelt lille Bestemmelse kunde indføres af Hensyn til en anden juridisk Bestemmelse i Grundloven; men man har ikke indladt sig paa det Spørgsmaal, om den Tilstand, som en saadan Lov vilde tilveiebringe, var grundlovsmaessig eller ikke, og dette burde dog være kommet frem.“ Jeg tror, at den Opfordring, som saaledes er bleven stillet fra det ærede Medlems Side, havde sin Berettigelse, og at denne Lov ikke bør forlade Folkethinget, uden